Lietas arhīva Nr. K73-0071-20/7
ECLI:LV:ZRT:2020:0420.13230000517.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2020. gada 20. aprīlī

Zemgales rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I. Kniploka,
piedaloties prokuroram V. Kmetam,
aizstāvei I. Cīrulei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa

konstatēja

apsūdzētais /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās, glabāja un realizēja psihotropu vielu.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2016. gada 10. februārī, pirmstiesas kriminālprocesā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. D/ ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, un, kas notiesāta ar Jelgavas tiesas 2018. gada 9. janvāra spriedumu (Zemgales apgabaltiesas 2018. gada 30. augusta spriedums) (turpmāk – Otrā persona), vienojās par to, ka neatļauti realizācijas nolūkā iegādāsies, un realizēs psihotropo vielu.

Realizējot savu noziedzīgo nodomu, iegādāties psihotropo vielu, realizācijas nolūkā, un rīkojoties personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, 2016. gada 10. februārī ap plkst. 20.35 /pers. D/ /adrese/ pie mājas Nr. 3 satikās ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēju, kurš /pers. D/ iedeva naudu – 50 *euro* psihotropās vielas iegādei. Pēc kā /pers. D/ devās uz dzīvokli /adrese A/, kur Otrai personai nodeva speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja iedotos 50 *euro*, kas bija paredzēti psihotropās vielas iegādei.

Turpinot īstenot savas noziedzīgās darbības, Otrā persona nolūkā realizēt viņa un /pers. D/ kopīgo nolūku - realizācijas nolūkā iegādāties psihotropo vielu, ar nenoskaidrotu sabiedrisko transportlīdzekli aizbrauca uz Rīgu, kur nenoskaidrotā vietā un laikā no nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās ne mazāk kā 1,1363 gramus baltas krāsas pulverveida/graudainu vielu, kas satur 21% jeb 0,2386 gramus aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināto psihotropo vielu - metamfetamīnu. Pēc kā Otrā persona neatļauti iegādāto psihotropo vielu, glabājot pie sevis, ar nenoskaidrotu sabiedrisko transportlīdzekli, pārveda uz Jelgavu.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, saskaņā ar iepriekšējo vienošanos, Otrā persona /adrese A/ neatļauti iegādāto metamfetamīnu tālākai realizācijai nodeva /pers. D/, kurš to saņēmis no Otrās personas, izgāja no dzīvokļa un /adrese/ mājas Nr. 3 kāpņu telpā, kur 2016. gada 10. februārī ap plkst. 23.35, ne mazāk kā 0,2386 gramus aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināto psihotropo vielu – metamfetamīnu, realizēja speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005. gada 8. novembra noteikumu Nr. 847 *Par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem* I sarakstu metamfetamīns (vielu grupa *Amfetamīni*) ir savienojums, kas atvasināts no 1-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot vienu aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu un pieskaitāms pie aizliegtā sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātā psihotropā viela.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu atzina pilnībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais savu vainu atzina, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita visi procesa dalībnieki un tiesai materiālu pārbaudes rezultātā nav šaubu par apsūdzētā vainu inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas un viņa nodarījums pirmstiesas kriminālprocesā kvalificēts pareizi.

Nosakot soda veidu, tiesa, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. D/ personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais /pers. D/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinošus apstākļus, tiesa nekonstatē.

Vērtējot apsūdzētā /pers. D/ personību, tiesa ņem vērā, ka agrāk vairākas reizes tiesāts, pēdējās reizes: 1) ar Jelgavas tiesas 2012. gada 30. oktobra lēmumu /pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc vairākiem spriedumiem, piespriestos sodus daļēji saskaitot – 2012. gada 24. septembra Jelgavas prokuratūras prokurora priekšraksts par sodu un Jelgavas tiesas 2010. gada 18. februāra spriedums, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz diviem gadiem desmit dienām, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem sešiem mēnešiem. Lēmums stājies spēkā 2012. gada 10. novembrī. 2) Jelgavas tiesā 2016. gada 25. aprīlī pēc Krimināllikuma 253.[2] panta pirmās daļas, 253. panta otrās daļas, 50. panta pirmās daļas, 55. panta ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem diviem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, nosacīti ar pārbaudes laiku uz trim gadiem sešiem mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2016. gada 6. maijā. 3) Dobeles rajona tiesā 2016. gada 21. oktobrī pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, 15. panta ceturtās daļas un 309. panta otrās daļas, 50. panta pirmās daļas, 50. panta piektās daļas, 55. panta ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem diviem mēnešiem, bez mantas

konfiskācijas, nosacīti ar pārbaudes laiku uz četriem gadiem sešiem mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2016. gada 1. novembrī. Ar Jelgavas tiesas 2017. gada 5. jūnija lēmumu nolemts izpildīt ar Dobeles rajona tiesas 2016. gada 21. oktobra spriedumu piespriesto sodu. 4) Zemgales rajona tiesā 2020. gada 17. martā pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas, 50. panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem astoņiem mēnešiem. Spriedums nav stājies spēkā. /Nosaukums A/ 1990. gadā noteikta diagnoze, 1998. gadā ārstējās. Atrodas /Nosaukums A/ narkoloģiskā kabineta uzskaitē no 1999. gada. No /Nosaukums B/ sniegtās informācijas secināms, ka 2016. gada 8. aprīlī ar bāriņtiesas lēmumu /numurs/ /pers. D/ ir partrauktas dēla /pers. I/ aizgādības tiesības. Neprecējies.

Pēc paša apsūdzētā /pers. D/ vārdiem, nestrādāja, mācījies par apdares darbu strādnieku, nožēlo izdarīto, sola, ka turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs.

Ņemot vērā iepriekš teikto, noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, radīto kaitējumu, to, ka ar šāda rakstura noziegumiem tiek apdraudēta sabiedrība kopumā - gan izplatot narkotisko vielu lietošanu, gan iesaistot nelikumīgās darbībās jaunas personas, apsūdzētā /pers. D/ personību, un viņa attieksmi pret izdarīto, tiesa uzskata, ka Krimināllikumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai aizsargātu sabiedrības drošību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, panāktu, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, viņam nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, piemērojot papildsodu – probācijas uzraudzība, kas Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas sankcijā noteikts kā obligāts.

Ņemot vērā /pers. D/ personību piemērot papildsodu - mantas konfiskācija, nav lietderīgi.

Nosakot brīvības atņemšanas soda mēru /pers. D/, tiesa ņem vērā, ka celtajā apsūdzībā ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, bet atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Tiesas ieskatā, soda mērs nosakāms tuvāk minimālajai soda robežai.

Galīgais sods /pers. D/ būtu nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus - Zemgales rajona tiesas 2020. gada 17. marta spriedums, bet minētais spriedums nav stājies spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu apsūdzētajam /pers. D/ soda termiņā ieskaitāms iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks, skaitot vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu par vienu brīvības atņemšanas dienu. Kā arī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 690. pantu, soda termiņā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais /pers. D/ atradās apcietinājumā no Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanas brīža un laiks, ko viņš pavadīja apcietinājumā /Nosaukums C/ izdošanas nolūkā.

Tiesa uzskata, ka sprieduma izpildes nodrošināšanai apsūdzētajam /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums, atstājams līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pirmstiesas kriminālprocesā tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments noziedzīgā nodarījuma atklāšanai, kura laikā izmantotā nauda 40 *euro* apmērā netika atgūta. Pamatojoties uz Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas 2016. gada 17. februāra iesniegumu *(lietas 2. sējuma 12 .lapa)* un Kriminālprocesa likuma 357. panta trešo daļu, speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā izmantotā un neatgūtā nauda 40 *euro* apmērā valsts labā piedzenama no apsūdzētā /pers. D/.

Kriminālprocesā piedalījās apsūdzētā /pers. D/ aizstāvji – zvērināti advokāti I. Cīrulis un I. Cīrule, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. pantu un 367. pantu par sniegto juridisko palīdzību, izmaksājama atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem, kas kā procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā /pers. D/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tiesa nekonstatē apstākļus, kuru dēļ būtu likumīgs pamats atbrīvot apsūdzēto no procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākuma par zvērinātu advokātu darba samaksu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[3] punktu un 368. panta pirmo daļu, no apsūdzētā /pers. D/ ir piedzenami procesuālie izdevumi 1433,29 *euro*, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas pārņemšanu *(lietas 3.sējuma 55. -58. lapa)*.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu. Mobilais telefons *Sony Xperia* ar tajā esošo *Tele 2* SIM karti, kas pieder un ir atgriezts /pers. D/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktu, ir atstājams /pers. D/. Par pārējiem lietiskajiem pierādījumiem ir izlemts kriminālprocesā Nr. 11905001116.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520. pantu, tiesa,

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem diviem mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, atstāt līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu un 690. pantu soda laikā ieskaitīt laiku no 2016. gada 11. februāra līdz 2016. gada 27. aprīlim, no 2020. gada 13. februāra līdz 2010. gada 20. aprīlim un no 2020. gada 20. aprīļa līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā speciālā eksperimenta laikā radušos izdevumus 40 *euro* apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus par zvērinātu advokātu darba samaksu 694,81 *euro*, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - procesuālo izdevumu atlīdzībai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 1433,29 *euro*, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personās pārņemšanu (konvojēšanu), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - procesuālo izdevumu atlīdzībai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietisko pierādījumu: mobilo telefonu *Sony Xperia* ar tajā esošo *Tele 2* SIM karti – atstāt /pers. D/. Par pārējiem lietiskajiem pierādījumiem izlemts kriminālprocesā Nr. 11905001116.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2020. gada 15. maijā, apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I. Kniploka